

22415

18974

अदभुत ग्रन्थ (पंजाबी)

By Sunder Dass

अद्भुत गन्ध (पंजाबी)

by Sunder Dass.

Acc. no.: 19974

सुन्दरदासरचित

अद्भुतग्रन्थ (हिन्दी)

गुरमुखी लिपि में

(सुन्दरदासकृत)

अष्टाव्यन्थ (पञ्जाबी)

Sec. No. 1977.4

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਥਾਮਾਦਿ ਰੁਤਰੀ ਥਾ ਲਿਖ ਪੇਤਾ॥ ਸਿੰਦਰਫਾ ਸਕ੍ਰਿਤ
ਦੇਹਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਪਰਤੀ ਮੇਰੀ॥ ਭਾਗਿ ਉਪੰਥਾ॥ ਭਾਤੇ ਸੁੰਦਿ ਰਕਹ ਭਰੇ
ਚਕਾਰਿ॥ ਮਾਦਿ ਰੁਤਰੀ॥ ੧॥ ਪਰਮਾਤਮ ਸੁਤਾ॥ ਮਾਤਮਾਤਮਾ ਕੋ ਸੁਤਮ ਨ ਪੁਤਾ॥ ਮਨ ਕੇ ਸੁ
ਤ ਦੇ ਪਾਚੇ ਪੰਚੇ ਰੁਟੇ ਕਪੂਰਾ॥ ੨॥ ਗੁਰਿ ਸਮੰਧ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਰਪਨ ਧਰਿ ਜਾਨ
ਤਾ॥ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬ ਭਿਉ ਏ ਚਿਤਿ॥ ਭਾਤਮਾ ਪਹਿ ਚਾਨਾ॥ ੩॥ ਦਰਪਨ ਕੋ ਮਾਭਾਸ ਜੇ ਕੰਸ
ਪਾਰ ਮਹਿ ਹੋਇ॥ ਭਿਉ ਮਾਤਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਨ ਦੇਹ ਮੰਧਿ ਹੋ ਜੋਇ॥ ੪॥ ਕੰਸ ਪਾਰ ਕੋ ਹੋਇ
ਪੁਨ ਸਦਨ ਮੰਧਾ॥ ਮਾਭਾਸਾ॥ ਭਿਉ ਮਨ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਿਸ ਕਲ ਬਹੁ ਬਿਪਕਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੫॥
ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਖੀ ਰਹੇ॥ ਭਾਮਾ ਪੁਰੁਸ ਕੁਪਟ ਮਾਹਿ॥ ਸਦਾ ਮਖੰਡਤ ਦੇ ਕਰਸ ਲਿਖੇ
ਛਿਯੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ੬॥ ਤਾ ਸਿਉ ਕੂਝੈ॥ ਮਾਤਮਾ ਮਨ ਸੁਤ ਸੋਹਿ॥ ਤਕੀਨਾ ਕਾਂਤਾ ਕੋ ਸੁਖ
ਸੁਖ ਪਾਵਈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਦੁਖ ਦੁਖ ਦੀਨਾ॥ ੭॥ ਨ ਮਨ ਹਿਤੁ ਬਾਧਿ॥ ਉਪੰਥਾ ਚੰਦ ਸੇ ਲਪਟ ਰਹਿ

ਭਿਤਿ ਨ ਸੰਗਾ ਪਤਾ ਆਪ ਨੇ ਛਾਡਿ ਕੇ ਹਰਿ ਓਸੁ ਤਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਏਸੁ ਤਮ ਦਮਾ ਤੇ ਫਿਰੈ ਗਨੈਨ
 ਕਾਹੁ ਰੰਚਾ ਲੋਕ ਦੇ ਦਮ ਰਜਾ ਦਾਤ ਜਿ ਨਿਸਾ ਦਿ ਨ ਕਰਾਹਿ ਪ੍ਰਪੰਚਾ ॥ ੯ ॥ ਪਾਓ ਏਹੇ ਪੰਚਾ ਦਿਸ
 ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਦ ॥ ਨੈਨੂਰਾ ਚੇਹੂ ਸਿਉ ਸਰਦ ਨਰਾ ਤੇ ਨਾਦਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਥਦਾਰ ਚਿਓ ਸੁਰੀਯ ਸੋ
 ਰਸ ਨੂੰ ਰਸਵ ਸੋਇ ॥ ਚਰਮੁ ਸਪਰਸੀ ਮਲਗਾਇ ਓਸੁ ਧਬੁ ਧਰਹੀ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭੇ ਠਗਨ
 ਕੇ ਵਸਪਰੇ ਜਿ ਤਖੈ ਚੈ ਤਿਤ ਜਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗਾ ਫਿਰੈ ਬਿਪਤਿ ਸੁਮਾਨੈ ਨਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਦਨੂੰ
 ਗਿਓ ਨਾਦ ਠਗਰੰਗੀ ਗਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਦਾਜ ਰੀਤ ਕੁ ਦਿਚਾਤ ਰੀਸੇ ਨ ਦਿਦਸਾ ਮਰਗਾਤਿ ॥ ੧੩ ॥ ਨੈ
 ਨੂਰ ਗਿਓ ਪਠਗਾ ਸੇਤਰ ਕਤਾ ਮਰੁ ਸਿੰਮਾ ਮਾਰਗ ਤਿਪਤਿ ਨਿਰਖਤ ਰਹੇ ਨਿਰਖਤ ਛਿਨ ਛਿਨ ਬਾਂਮਾ
 ॥ ੧੪ ॥ ਨਥਦਾਰ ਗਿਓ ਰੀਯ ਠਗਨਾ ਨਾ ਬਿਧੈ ਕੇ ਕੂਲਾ ਚੋ ਮਾਚੰਦਨ ਮਰਗਾਸ ਸੁੰਘ ਸੁੰਘ ਕਾਰਿ ਭੂ
 ਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਸ ਨੂੰ ਠਗਿਓ ਸੁਦ ਠਗ ਮਿਲੁ ਮਮਲਾ ਮਰਖਾਗਾਤਿ ਖਿਣ ਕਟ ਕਰ ਪਾਇ ਪੁਨਇ ਸਿਓ ਓ
 ਪਿਅਮਾਰੂ ॥ ੧੬ ॥ ਚਰਮੁ ਠਗਿਓ ਸਪਰਸ ਠਗ ਕੇ ਮਲਾ ਮੰਗਾ ਸੁਹਾਇ ॥ ਕੇ ਮਲਾ ਸਿਹਜਾ ਦਸਤ ਪੁਨਿ

ਨਗੀ ਸਿਓਲ ਪਟਾਇ॥ ੧੭॥ ਏਪਾਂ ਚੋ ਚੋਰ ਨ ਠਗੋਰੁ ਏ ਦੁਖਤਾ ਮਰਦੀਨਾ॥ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨ ਕੇ ਸੰਗੀ
 ਸਦਾ ਹਰਤਾ ਮਧੀਨਾ॥ ੧੮॥ ਕੋਈ ਕਪੂਰ ਨ ਪੀਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਪ੍ਰਗਟੇ॥ ਮਾਇਾ ਪਰਦ ਸਦੇਖਿ ੩
 ਦਯਾ ਕਰੀ ਸੁਦਨੁ ਲੀਓ ਬੁਲਾਇ॥ ੧੯॥ ਤਾ ਸਿਛਾਨੀ ਸੀਕਰੀ ਗੁਪਤ ਮਤੇ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਠਗਾ ੬
 ਏ ਫਿਰੈ ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤਾ॥ ੨੦॥ ਇਹ ਠਗ ਤੁਮ ਕੋ ਮਾਰੈ ਹੋਲੂਟ ਲਾਹਿ ਸਭੁ ਮਾਲਾ॥ ਚੇਤਿ ਸਕੈ ੩
 ਚਿਤ ਜੋ ਠਗਾ ਸੁਨਿ ਹੀਏ ਨਿਕਾਲਾ॥ ੨੧॥ ਸੁਦਨੁ ਮਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਕੀਓ ਪੁਤਾ॥ ਤੁਮ ਹਮ
 ਰੀ ਰਖਿ ਮਾਕਰੀ॥ ਮਰਿ ਜਾਤ ਬੇਕਾ ਮਾਰੀ॥ ਜਿਓ ਹਮ ਛੂਟੈ ਠਗ ਨ ਤੇ ਤਿਓ ਭਾਖੇ ਗੁਰ ਦੇਵੇ
 ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿ ਹਮ ਹਿਦਤਾ ਦਹੁ ਭੇਟਾ॥ ੨੨॥ ਸੁਨੁ ਸੁਦਨੁ ਤੇ ਸੰਕਹੈ ਤੁਮ ਹੋਜ
 ਨ ਪ੍ਰਦੀਨਾ॥ ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਮਤਿ ਹੀਨ॥ ੨੩॥ ਅਮਟ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬ
 ਚਨ ਸੁਨ ਤੇ ਹੀ ਕਹੂੰ ਸੰਦੇਸਾ॥ ਨਿਕਟ ਪਤਾ ਕੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹੀਓ ਹਿਤ ਉਪਦੇਸਾ॥ ੨੪॥
 ਤਦ ਸੁਦਨੁ ਮਨ ਬੇਗਾਇ ਓਬਾਤ ਕਹੀ ਸਮਝਾਇ॥ ਤੁਹੀ ਨੀ ਦਕਿਉ ਪਰਤ ਹੋ ਚਰਾਇ ੩

ਸਲਾਹੀਆਇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਮੋਹਿ ਪਤਾ ਹਮ ਸਭ ਠਗੇ ਪੰਚ ਸੜੇ ਯਾਗਾ ਸਬਦ ਸਾਪਰ
 ਸਰੂਪ ਰਸਗੀਧ ਮਹਾਂ ਬਟਿ ਪਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਹ ਸੁਨ ਮਨ ਕੋ ਭੋਭੁ ਇਓ ਕਰਿ ਨੇਗਾ ਦੇਹਿ
 ਤੈ ਜਹ ਬਾਤ ਕਹਾਂ ਸੁਨੀ ਸਦ ਨੂੰ ਪੁਛੋ ਤੇਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਮੋਹਿ ਏਕੁ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਲ ਓਤਿ
 ਇਹ ਭਾਖੀਆਇ ਤੁਮਹਿ ਪੰਚ ਠਗ ਠਗ ਤੇਹਾ ਮਪਨੇ ਪਤਾ ਹਿਸਨਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਤੇਆ
 ਇਓ ਕਹਨ ਕੋ ਤੇਹੀ ਸਦੇ ਸਾਤਾਤਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਤਗੁਰੀ ਮਲੇ ਬਿਨੁ ਕਹੇ ਕੁਕੁਸਲਾਤਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਅਬ ਓਠੇ ਬਿਲ ਮੁਨ ਕੀ ਜਿਏ ਚਲ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥ ਦਾਕੀ ਸਰਨੀ ਉਬਰਿ ਹਿਨਾਹਿਤ
 ਉਬਰਿ ਹਿਨਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸਦ ਨੂੰ ਮਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ਕਰਿ ਲੇਆਇ ਓਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਕੁਰਿ ਪੁਛਾਂ ਮਧਾ
 ਇਨ ਪਰੈ ਦੋ ਉਮਰੇ ਉਦਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਚੋਹੇ ਇਕੁ ਰਿਗਿਰਹੇ ਚਰਨ ਨਾਮਿ ਓਲੀ ਪਟਾਇ
 ਹਮ ਤੇ ਠਗ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਤੁਮ ਪੁਛਦੇ ਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਗਾ ਦੇਵ ਜੂਤਮ

ਹੀਰੋਰਛਿਪਾਲਾਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਉਬਾਰਿਹੈਜੇਤੁਮਹੋਹਾਦਿਜਾਲਾ॥੩੪॥ਹਮਕੋਬੇਗਛਡਾਈਏ
ਹਮਸੇਤੁਸਰੇਦਾਸਾਬਰਬਾਰਬਿਨਤੀਕਰੈਕਠਨਰਕੋਪਾਸਾ॥੩੫॥ਦੀਨਬਚਨਜਬਹੀ
ਸੁਨੇਸਤਿਗੁਰਭਏਪ੍ਰਸੰਨਾਤੁਮਹੀਛਰਾਉਬੇਗਦੈਭੈਜਿਨਾਮਨੋਮੰਨਾ॥੩੬॥ਸੁਦਨੁਮਨਜਗੀਜਾਸਾ॥
ਤਿਦੇਖੋਸਤਿਗੁਰਮਾਪਾਲਾਗੋਕੁਨਉਪਾਇਤਬਕਾਟਨਦੁਖਸੰਤਾਪਾ॥੩੭॥ਗੁਰਦਾਚਾਜਹਸਿਮ
ਚੇਕਰੀਧਾਰਿਮਨਿਭੋਹਕਰੈਸਮੁਦ੍ਰਾਇ॥ਦੇਜਤੇਰੇਚਰਸੁਤਾਤਿਤੂੰਹੀਏਬੁਲਾਇ॥੩੮॥ਸੁਦਨੁਤੋਰੇਸੁਤਭ
ਜੋਚਰੇਮਹਾਂਕਪੁਤਾਜਹਤੁਮਕੋਨਿਸਤਾਰਿਹੈਉਨਤੇਜਾਂਹੀਮਊਤਾ॥੩੯॥ਮਬਤੁਮੇਰੀਸੀਖਸੁਨਚ
ਰੋਨਿਕਟਬੁਲਾਇਏਕੁਮਤੇਮੇਰਾਖਸਭਮਪਨੇਸੰਗਲਾਗਾਇ॥੪੦॥ਤਬਉਨਕੋਸੁਪਿਰੋਇਹੈਮਿ
ਲਿਖੈਠੈਇਕਠਊਗਾਜਾਬਿਧਿਛੂਟਨੁਤੂੰਹੀਤੇਬੂਝਨਭਾਸੇਮੇਰਾ॥੪੧॥ਸੁਦਨੁਹਰਿਚਰਚਾਸੁਨੇਏਕ
ਗਰਜਬਰੋਇਜਬਹੀਭਾਰੇਨਾਦਠਗਾਬਿਘਨੁਰਹੈਨਹੀਕੋਇ॥੪੨॥ਨੇਨੁਹਰਿਕੇਦਰਸਕੋਲੋਚੇਬ

ਨ

ਰੰਬਾਗ ਤਬਹੀਰਾਗੇਰੁਪਠਗੀਰਹੇਨਦੇਕਲੰਗਾਰਾ॥੪੩॥ ਨਬਦਕੋਇਹਰੁਚਰਹੇਹਰਿਚਰਨਾਜਬ
 ਬਾਸਾਤਬਹੀਰਾਗੇਰੀਧਠਗਾਰਹੇਨਜਾਂਕੋਪਾਸਾ॥੪੪॥ ਰਸਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮਕਉਰਟੈਅਖੰਡਤਜਾ
 ਪਾਜਬਹੀਰਾਗੇਸਦਰਠਗਬਹੁਰਿਨਲਾਗੇਤਪਾ॥੪੫॥ ਜਾਉਪਾਇਕਰਿਛੁਟੀਮੇਉਪਜੈਸੁਖ
 ਸੰਤੋਖਾਪੁਤ੍ਰੀਪਤਾਮੀਸੁਹਰਿਰੁਜਹੁਪਾਦਹੁਜੀਦਨਮੋਖਾ॥੪੬॥ ਤਬਮਨਗਾਰਉਪਦੇਸਸੁਨਿਚਰੋਰੋਈ
 ਏਬੁਲਾਇ। ਨੈਨੁਨਬਦਰਸਨਦਚਰਮੁਬੈਠੈਆਇ॥੪੭॥ ਜਿਯੋਉਪਾਇਸਤਿਗੁਰਕਹੰਯੋਤਿਉਹੀਕਰ
 ਨੇਲਗਾ। ਪੁਤ੍ਰੀਪਤਾਹਰਖੰਡੁਦੇਜਾਗੋਪੁਰਨਕੁਗਾ॥੪੮॥ ਤਬਸਤਿਗੁਰਇਨਸਦਨਕੋਰੁਗੀਖਜੋਨੀਗਮਲ
 ਰਿਅਮਾਨਾਪਿਤਾਰੀਪਿਤਾਮਾਂਪਰਪਿਤਾਧਾਰੀਏਤਾਕੋਖੰਨ੍ਹਾ॥੪੯॥ ਸਕੁਮਿਲਿਪੁਛਿਸਤਿਗੁਰੀ
 ਪਿਤਾਰੀਪਿਤਾਮਾਂਕੋਗਾ। ਤਤਕੋਆਗੇਪਾਰਿਪਿਤਾਕਰਹਿਕਦਨਬਿਧਿਗੀਨਾ॥੫੦॥ ਤੁਮਪੰਚਨਕੋਮਨਪਿ
 ਤਾਮਨਕੋਅਭਮਜਾਨਾ। ਅਤੁਮਪਿਤਾਪ੍ਰਮਾਤਮਾਤਾਰਿਲੇਹੁਪਹਿਚਾਨਾ॥੫੧॥ ਤਬਪਾਂਚੈਮਨਸਿਮਲੇਮ
 ਨਮਮਤਮਸਿਉਜਾਇ। ਮਾਤਮਪਰਮਾਤਮਮਿਲੇਜਿਉਜਲਜਲਹਿਸਮਾਇ॥੫੨॥ ਮ

